

стор. 3

Вікторія ЛІСНИЧА:
“Я Є ОПОНЕНТОМ СЛІПОГО
ГОЛОСУВАННЯ, ЯКЕ ЗДІЙСНЮЮТЬ
У ФРАКЦІЯХ БЮТ ЗА ВКАЗІВКОЮ
КЕРІВНОГО СКЛАДУ”

стор. 5

У КИЄВІ ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ
ОЛІМПІЙЦІ З 13 МІСТ-ГЕРОІВ

Міжнародні літні дитячі змагання
відбудуться під патронатом
столичної влади

Леонід Черновецький не залишить киян без хліба

Фото: Миколи ТИМЕНКА

Леонід Черновецький вважає, що смак київського хліба має бути найкращим в країні

Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО
“Хрещатик”

З понеділка хліб у столиці не подорожчає. У цьому запевняє Київський міський голова Леонід Черновецький. На його думку, у вівторок цінову політику має вивчити спеціальна робоча група, до якої ввійшли представники КМДА та депутати Київради. Вони мають знайти компромісні шляхи, щоб створити комфортну ситуацію на ринку для хлібовиробників і при цьому захистити незахищених киян. Наразі підготовано рекомендації, які стануть основою для ухвалення рішення на позачерговій сесії Київради у четвер.

Ситуація на ринку хлібовиробництва в столиці залишається напруженою. Тому минулого тиж-

ня Київський міський голова Леонід Черновецький відвідав хлібокомбінат № 2. Це підприєм-

ство забезпечує хлібом Подільський, Печерський, а також частково Шевченківський та Соло-

м'янський райони столиці. Щодня комбінат відправляє у торгову мережу 105—107 тонн хлібобулочних виробів. Із них масових (“соціальних”) сортів — приблизно 100 тонн.

Нагадаємо, що напередодні хлібовиробники висуvalи жорсткі умови: з 7 липня підняти ціни на свою продукцію в столиці та компенсувати збитки. Як відомо, хліб у Києві не дорожчав уже два роки, тому виробництво цього важливого продукту стало нерентабельним. Представники підпри-

ємств ВАТ “Київхліб” і “Київмлин” зі своїми вимогами вже неодноразово пікетували Кабінет Міністрів. Та, доки уряд не знайшов виходу із ситуації, звернулися за допомогою до столичної влади.

На порозі заводу Леоніда Черновецького зустріли із запашним короваєм. Для мера організували екскурсію, під час якої він ознайомився з умовами роботи пекарів та процесом виробництва батонів та “Українського”.

Закінчення на 2-й стор.

Леонід Черновецький не залишить киян без хліба

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Директор хлібокомбінату № 2 Микола Ігнатенко розповідав про нагальні проблеми галузі. “За результатами діяльності лише за перші 5 місяців нинішнього року підприємство понесло збитків на 2 млн 632 тис. гривень,— поділився він.— Один лише хлібокомбінат № 2 винен “Київмліну” майже 4 млн грн. А є ж ще й інші підприємства... Навіть якщо борг погасять, ми все одно працюємо на збиток”.

Головний інженер згаданого хлібокомбінату Віктор Семко розмір своєї зарплатні не називає. Говорить лише, що вона невисока, проте порівняно непогана з тою, яку одержують робітники. “Трохи більше тисячі, навіть дві тисячі гривень — самі розумієте, це сьогодні не зарплата для Києва”, — розмірковує він.

Свою чергою, Леонід Черновецький запевнив, що київська влада зацікавлена у розв’язанні проблеми хлібовиробників, які опинилися у скрутному становищі через подорожчання складових хліба. “Неправильно, що через низькі зарплати з хлібокомбінатів йдуть кваліфіковані спеціалісти, а самі підприємства опиняються на межі зупинки, бо не можуть розрахуватися за борошно та енергоносії”, — зазначив міський голова.

Водночас він заявив, що “говорити про подорожчання хліба з 7 липня — зарано”. Проте, за словами пана Черновецького, навіть якщо ціни на хліб переглядатимуть, столична влада зробить усе, щоб захистити малозабезпечених киян. “Нині працює спільна група з представників КМДА та депутатів Київради, яка вивчає питання про стан хлібопекарних підприємств”, — сказав Леонід Черновецький. Київський мер зазначив, що у будь-якому разі столична влада забезпечить соціальний захист адресною матеріальною допомогою насамперед малозабезпеченим верствам населення. Її механізм наразі активно розробляють. Мер також наголосив, що через низьку собівартість значно по-

гіршилися й смакові якості хліба.

“Ми не допустимо, щоб столичні хлібозаводи закрили через те, що собівартість хліба зростає разом із ціною на енергоносії, пшеницю та колосальною інфляцією”, — пообіцяв хлібовиробникам мер. Він вважає вимоги пекарів до Кабміну щодо перегляду ціноутворення абсолютно справедливими. “Уряду потрібно негайно вжити заходів, щоб хлібопекарна галузь не стала заручником його економічних прорахунків. Тут немає ніякої політики, а є елементарна безвідповідальність”, — переконаний Леонід Черновецький.

Головним завданням робочої групи, яка засідатиме у вівторок в мерії, стане пошук рішень, спрямованих не лише на те, щоб вивести галузь із кризи, а й на захист малозабезпечених киян. Очікується, що учасники наради розроблять рекомендації для позачергової сесії Київради, яка відбудеться у четвер ●

Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО,
“Хрещатик”

Мер Києва Леонід Черновецький переконаний, що хлібовиробники не повинні стати заручниками економічних прорахунків уряду

ПРЯМА МОВА

Керівник групи експертів Асоціації “Український клуб аграрного бізнесу” Володимир ЛАПА:

— Щодо хліба, який є основним продуктом споживання для населення, то, наприклад, у Києві завдяки столичній владі хлібопекарські підприємства отримують дотацію з місцевого бюджету, чого немає в регіонах. Тому в столиці довгий час вдається стримувати зростання цін на цей продукт. Важливе значення має й вартість зерна, яка щороку змінюється. У 2007-му середня вартість тонни пшениці становила 1400—1450 грн. Уряд обіцяв, що нинішнього року, враховуючи непоганий урожай, ціна не перевищуватиме 1200—1250 грн за тонну. Але ніхто не дає жодної гарантії, що її не піднімуть протягом року і вона не перевищить торішній показник. До того ж, потрібно враховувати постійне зростання інфляції. Тому у вартість основного продукту обов’язково потрібно враховувати ціну пального, перевезення, зберігання зерна та вже готової продукції.

Голова комітету Верховної Ради з питань агропромислової політики та земельних відносин Микола ПРИСЯЖНЮК:

— Враховуючи ситуацію, що склалася, потрібно розвивати середній бізнес, сприяти створенню міні-пекарень, які б, своєю чергою, ставали конкурентами на ринку виробництва хлібобулочної продукції. Через це у Кабміні повинні переглянути свої погляди на деякі речі, зокрема ефективно фінансувати галузь, підтримувати хлібозаводи-банкрути. І робити це саме за рахунок держави.

Депутат Київради від Блоку Кличка Микола ПАЛАМАРЧУК:

— У Києві ціна не може бути меншою, ніж скрізь у державі, оскільки

підприємства стають збитковими. Ціна на хліб має бути доступною для всіх верств населення.

Диригент Ігор АНДРІЄВСЬКИЙ:

— Переконаний, що хліб повинен бути, перш за все, смачним. Але я проти того, щоб спеціально завищували ціну на нього. Люди, які мають можливість на цьому дуже добре заробити, то вони хотіли б, щоб хліб був дорогим. Нині все дорожчає, а також і життя. Але я, звичайно, платив би за хліб більше, лише б він був якісним.

Хореограф Григорій ЧАПКІС:

— Хліб повинен бути смачний і дорогий. І хай не говорять, що наші пенсіонери не зможуть купити хліб. Такого не може бути. Пенсіонерам підвищили пенсію, у них є різні пільги. І на що-що, а на хліб і молоко у них вистачає. Нині ви вже не побачите ветерана, який збирає пляшки. Зате, якщо хліб коштуватиме дорожче, покращиться якість. Якщо тепер не підняти ціну, то хлібозаводи від кількості почнуть знижувати якість.

Генеральний директор Національного симфонічного оркестру Олександр ГОРНОСТАЙ:

— Звичайно, хліб повинен бути смачним і якісним. А ціна, чесно кажучи, якщо її порівняти з цінами на інші продукти, вже не відповідає. І якщо від цього страждає якість хліба, тому що немає відповідних дотацій, то, звичайно, потрібно думати, як підняти ціну. Наприклад, на Заході хліб коштує не менше 5-6 грн. Це при тому, що та ж ковбаса коштує як і у нас. Щоб галузь була повноцінна, потрібно підтримувати ринковий баланс. Але це питання повинно бути не політичним, а технологічним.

У регіонах хліб невпинно дорожчає

Тільки протягом червня ціни на хлібобулочні вироби підскочили в Полтаві та Чернівцях

Віталій КУРІННИЙ
“Хрещатик”

У більшості областей України хліб дорожчає. Тільки протягом червня нинішнього року популярні, так звані соціальні сорти в Полтаві стали коштувати на 20 копійок більше. Те саме спостерігається і в Чернівцях. Причому місцеві хлібокомбінати підвищують тарифи, не чекаючи дозволу місцевої влади. Не вірять в областях, що поліпшить ситуацію на ринку хліба й очікуваний нинішнього року непоганий урожай зернових.

У Києві, поки спеціальна робоча група вивчатиме ситуацію

щодо вартості хліба, ціни на соціальні його сорти не підвищува-

тимуться. Тим часом у регіонах продукт № 1 встиг подорожчати по кілька разів. Днями в Полтаві на 10 — 20 копійок став коштувати більше буханець “Живильного” та “Полтавського королю”. Дорожче продають і батон “Підмосковний” та білий формовий хліб. Без погодження з місцевою владою ціну підвищило БАТ “Полтавський хлібокомбінат”, що на 65 відсотків забезпечує місто хлібом. У червні на 5 копійок подорожчав найпопулярніший у Чернівцях “Орієльський” хліб. Тепер він коштує

2,05 гривні. “Зростання відпускної ціни на буханець хліба БАТ “Чернівецький хлібокомбінат” аргументує кількома чинниками. Серед них називають насамперед зростання ціни на газ у межах десяти відсотків, підвищення заробітної плати на сім відсотків та збільшення витрат на цілих тридцять відсотків на ремонт приміщень, у яких власне випікають хліб,— розповів головний інспектор з контролю за цінами у Чернівцях Віктор Лашак.— Не факт, що це подорожчання буде останнім”.

Доволі песимістично оцінюють ситуацію і самі хлібовиробники. Вони вже не вірять численним запевненням уряду України, що собівартість хліба зміниться через небувалий урожай зернових нинішнього літа. Про це “Хрещатику” повідомив голова ради директорів об’єднання “Укрхлібпром” Олександр Васильченко. За його словами, збіжжя потрібно не тільки зібрати, зберегти, а й доправити до виробника. А на це потрібні додаткові ресурси, зокрема на перевезення ●

Вікторія ЛІСНИЧА: “Я є опонентом сліпого голосування, яке здійснюють у фракціях БЮТ за вказівкою керівного складу”

Фото Павла ПАЩЕНКА

Новообрана голова новоутвореної Київської міської організації партії “Єдиний центр” в ексклюзивному інтерв’ю “Хрещатику” розповіла про себе та міську організацію цієї політичної сили. Як з’ясував “Хрещатик”, пані Лісничка бачить себе новою людиною у політиці, а Київ — єдиним центром Української держави.

— Голова партії Ігор Криль охарактеризував вас як наймолодшого керівника регіональної парторганізації. Розкажіть, як ви потрапили в політику.

— Я медик за фахом. Ставши депутатом Шевченківської райради, очолила сферу охорони здоров’я центрального району Києва. Була одним із наймолодших керівників у Шевченківській РДА і спочатку мала певні сумніви, чи зможу я ефективно працювати в медицині центрального району столиці, не маючи того досвіду, який, скажімо, є у моїх старших колег — поважних лікарів. Проте я сказала собі: якщо ти щось починаєш, то повинна іти до кінця. І за ті понад два роки, протягом яких я очолювала галузь охорони здоров’я в цьому районі, мені разом з командою вдалося багато чого змінити у медичному обслуговуванні. Однією з перших почала вибудовувати систему страхової медицини в центральній райполіклініці. Коли ж голова РДА запитав мене, чи я не боюся провалу, я відповіла: “Ні. Якщо ця система не буде ефективною, я піду”. Однак не минуло й місяця, як результат моєї роботи став очевидним — поліклініка законно заробила понад 100 тисяч гривень. І я побачила, що моя ідея — формувати страхову медицину не в загальноукраїнському форматі, а на рівні окремих успішних медичних закладів — повністю виправдала себе.

— Вас обирали до Шевченківської районної ради як безпартійну чи у складі якоїсь політичної сили?

— Мене обирали до Шевченківської районної ради за мажоритарною системою, та я належала до партії — БЮТ. Як депутат я була секретарем молодіж-

ної комісії з питань освіти. Мені вдалося відчутно поліпшити матеріально-технічну базу багатьох навчальних закладів Києва: чимало середніх шкіл отримали завдяки моїм клопотанням статус ліцеїв та гімназій, вийшли на рівень міжнародної співпраці з навчальними закладами європейських столиць. Передчуваючи ваше наступне запитання, скажу, чому я залишила цю політичну силу. Бо я є опонентом сліпого голосування, яке здійснюють у фракціях БЮТ за вказівкою керівного складу: сьогодні ми підтримуємо певну людину та її курс, а завтра — голосуємо проти. Я вважаю, що кожен депутат повинен мати певний внутрішній стрижень і виробляти власну позицію у підтримці або запереченні тих чи інших стратегій розвитку міста. В політичній силі має бути спільна позиція в тому, як розбудовувати державу, а не щодо того, яку людину слід “прибрати”, щоб звільнити її крісло для іншого.

— За якими критеріями ви обрали “Єдиний центр” своєю політичною силою?

— Скажу відверто: я чекала появи саме такої партії в нашій країні. Головне в моєму житті — це відчуття, що я можу щось робити для суспільної користі. Тож я потрапила до цієї партії не випадково. Я прийшла, не думаючи про посади, аби справді щось робити для людей, працювати на благо своєї держави і Києва. Наша команда зможе принести багато позитивних змін у життя киян, і не на словах, а конкретними справами. Я вірю в кожную людину, яка прийшла до лав “Єдиного центру”, і переконана: разом ми зможемо подолати будь-які перешкоди. Розумію, що наразі ця підтримка не

є стовідсотковою, але цих ста відсотків можна досягти тільки плідною працею. Люди, які є в ЄЦ, — справжні патріоти і професіонали.

— Серед ваших заступників я почула прізвище Кияниченка. Це відомий київський бізнесмен?

— Я боюся бути неточною, але скажу одне: до “Єдиного центру” він прийшов із посади голови Київської міської організації ПППУ. Напевно, це відомий бізнесмен — ми не рахуємо грошей того, хто вступає до нашої партії. У Києві багато представників ПППУ стали членами “Єдиного центру”, та й загалом по Україні — багато місцевих осередків ПППУ і НДП перейшли до нашої партії. Ви вкладаєте певну іронію у слово “бізнесмен”. Але, на мою думку, якщо людина чогось власною працею досягла у житті, то вона є цінним надбанням для партії. Якщо людина не приховує своїх статків, офіційно працює на добробут держави, створює робочі місця, вона показує гідний приклад для своєї нації.

— Які проблеми в житті Києва міська організація ЄЦ бачить першочерговими для розв’язання?

— Ми — кияни, і Київ — наше місто. У нього є всі перспективи: економічний потенціал, політична вага, і саме столиця є тим центром, де розробляється стратегія розвитку всієї держави. Київ — єдиний центр нашої держави, а ЄЦ — партія нових політиків, людей нової формации, для яких наріжними принципами є чесність, порядність і патріотизм. У назві моєї партії я чую ключове слово — “єдиний”. Отже, усі ми прагнемо єдиної мети — стабільного майбутнього для наших дітей, кожного з нас і країни загалом. Уже набридло, що політики ділять Україну на схід і захід — ми одна нація, одна держава, одна історія ●

Розмовляла **Юлія КОМАРОВА**, “Хрещатик”

НОВИНИ

Ціни на газ для України стануть відомі 15 вересня

Учора прем’єр-міністр України Юлія Тимошенко заявила, що нові ціни на газ, який Україна одержує з Росії, на 2009 рік стануть відомі після 15 вересня 2008 року.

Голова українського уряду відмовилася називати суму, на яку розраховує Україна, пояснивши це тим, що нині триває переговорний процес щодо визначення ціни. Вона також наголосила, що після останніх перемовин із головою уряду Росії Володимиром Путіним досягнуто домовленості про поступове подорожчання газу для України до європейського рівня протягом кількох років. Щоправда, темпи підвищення цін залежатимуть від зговірливості середньоазійських постачальників ●

Українські парламентарії об’єдналися для перемовин з російськими колегами

Учора в Одесі відбулося перше засідання депутатських груп з міжпарламентських зв’язків Верховної Ради України і Держдуми Російської Федерації, під час якого було прийнято рішення щодо формування спільних підгруп для активізації діалогу і узгоджено графік роботи міжпарламентської групи дружби на найближчий рік. У її засіданні від української сторони взяли участь представники усіх фракцій Верховної Ради. Загалом сформовано 17 спільних підгруп з аграрних, економічних, правових питань, свободи слова. З ініціативи української делегації ухвалено звернення, в якому зокрема зазначено: “Враховуючи важливе значення Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Російською Федерацією та Україною від 31 травня 1997 року для розвитку добросусідських партнерських відносин вважаємо за потрібне укласти міждержавні угоди в тих галузях, що становлять взаємний інтерес і є пріоритетними для українсько-російської співпраці”. Зі свого боку російська делегація виступила з ініціативою обговорити спільну заяву щодо потреби скасувати практику визнання “персонами нон гра” політиків з обох держав ●

У Києві з’явився “Єдиний центр”

Напередодні проведення дванадцятого липня установчих зборів партії “Єдиний центр” завершився процес формування її регіональних осередків. Останній п’ятого липня було створено у столиці. На установчі збори Київської міської організації “Єдиного центру” зібралися 310 партійців. Делегати обрали керівний склад міської організації та делегували на майбутній всеукраїнський з’їзд ряд своїх однопартійців, серед них — глава Секретаріату Президента України Віктор Балога. Очолила столичну організацію ЄЦ Вікторія Лісничка — лікар-кардіолог, у політичному минулому — депутат Шевченківської районної ради від Блоку Юлії Тимошенко. Її заступником обрано екс-депутата Київради і кандидата в мери Києва Сергія Кияниченка. Окрім того, лідер “Єдиного центру” Ігор Криль на зборах київського осередку заявив, що незабаром партія чекає на поповнення і у стінах Верховної Ради ●

Раду БЮТ звинувачують у підробці документів

Ігор Рибаків свідчить, що заяву за нього писали шахраї

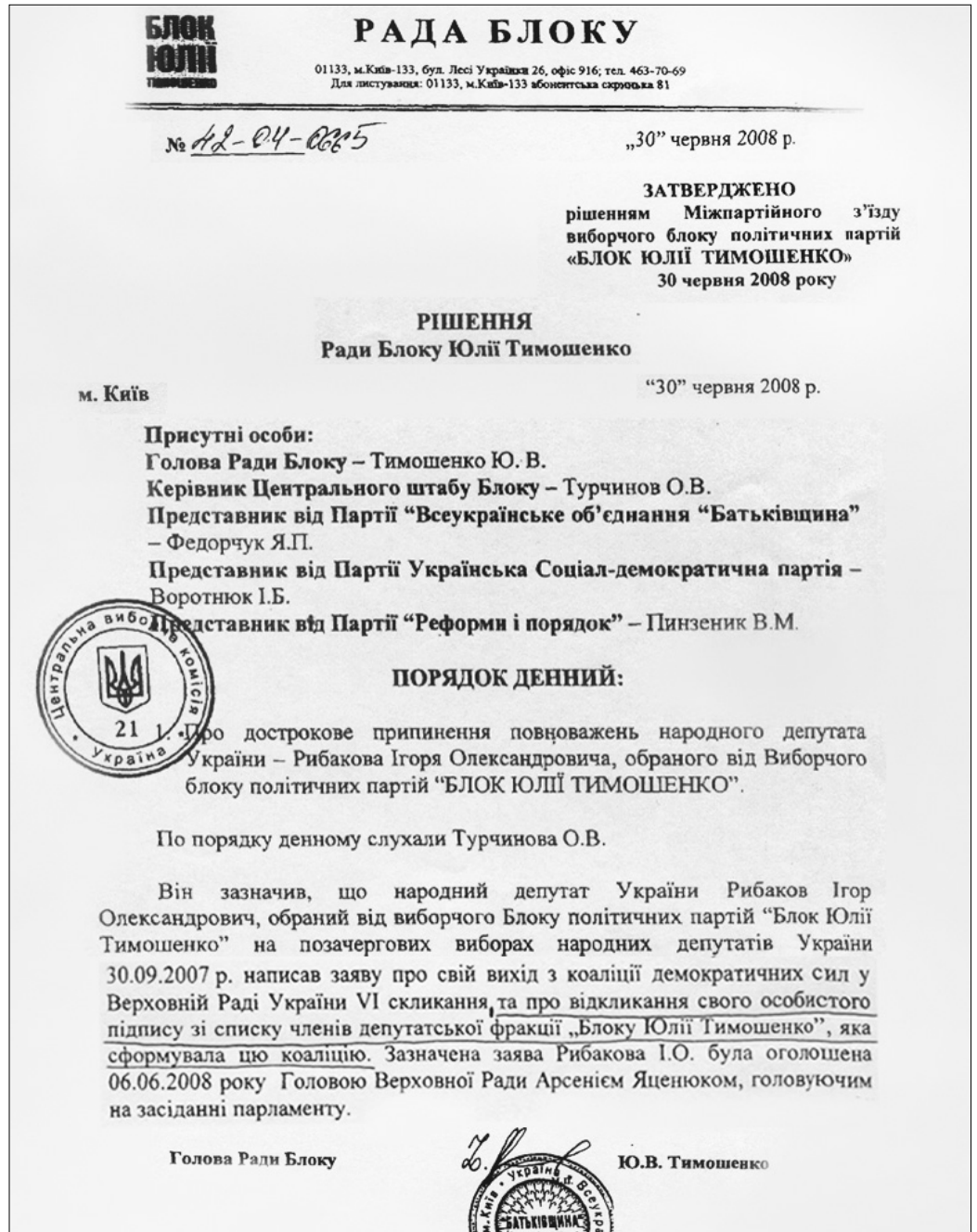
Ольга ДОБРОПРАВОВА
"Хрещатик"

Завтра Блок Юлії Тимошенко спробує зареєструвати у Верховній Раді нового депутата замість "втікача" Ігоря Рибаків. На минулому тижні міжпартійний з'їзд вирішив позбавити пана Рибаків депутатського мандата. Проте опальний депутат називав авторів відкликання свого мандата "пройдисвітами". На доказ своїх слів Рибаків надав "Хрещатику" офіційні документи з'їзду БЮТ, які доводять, що делегати з'їзду блоку голосували за підробку.

Завтра фракція БЮТ у парламенті має намір зареєструвати наступного за списком депутата замість втікача з коаліції Ігоря Рибаків. Відповідні документи Блок Юлії Тимошенко вже направив до Центральної виборчої комісії. Це сталося після того, як 30 червня у закритому режимі відбувся міжпартійний з'їзд Блоку Юлії Тимошенко, що вирішив виключити пана Рибаків із парламентської фракції БЮТ за так звану "фактичну втрату зв'язку зі фракцією". Рішення з'їзду, однак, офіційно оприлюднено не було — як повідомив пресі заступник голови фракції БЮТ Андрій Кожем'якін, бютівці домовилися "тримати в таємниці" інформацію про внутрішньопартійні справи.

Своєю чергою, Ігор Рибаків знайшов дещо інше пояснення таємничості Блоку Юлії Тимошенко. "Ця обставина спонукає до думки, що рішення з'їзду вразливе з усіх точок зору. Очевидно, це добре розуміють і ті пройдисвіти, які розробляли авантюру з позбавлення мене депутатських повноважень", — заявив пан Рибаків. До кін-

ця минулого тижня панові Рибаківу вдалося кулуарним шляхом отримати це знамените на всю країну рішення. З'ясувалося, що з'їзд блоку справді відбувся 30 червня і рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата Ігоря Рибаків проголосували його делегати одногосно "за". Та не все так просто, як здається на перший погляд. Як дізнався "Хрещатик", підставою для ухвалення такого рішення має бути власноруч написана депутатом і подана на розгляд делегатів з'їзду заява про вихід із фракції. В той же час, за словами Ігоря Рибаків, жодної іншої заяви, окрім заяви про вихід з демократії від 6 червня 2008 року, депутат не писав. Мало того, як розповів "Хрещатику" сам пан Рибаків, 30 червня Рада Блоку Юлії Тимошенко свідомо ввела делегатів міжпартійного з'їзду в оману, заявивши про те, що до заяви про вихід із коаліції Рибаків була додана ще й так звана "Заява про відкликання свого особистого підпису зі списку членів депутатської фракції "Блоку Юлії Тимошенко". Ігор Рибаків повідомив із посиланням на власне джерело всередині БЮТ, що на з'їзді блоку під час доповіді Олександра Турчинова "Про дострокове припинення повноважень народного депутата Ігоря Рибаків" делегатам із трибуни доповідача показали якийсь документ, який видали за заяву Ігоря Рибаків. Оскільки сам Рибаків не був присутній на з'їзді та не міг викрити фальшивку, авантюра із позбавленням мандата спрацювала. На підтвердження цієї розповіді пан Рибаків надав "Хрещатику" офіційні документи з'їзду з доказами афери, проведеної його однопартійцями. Тепер "виходець" із помаранчевої коаліції має намір позитивитися на Раду БЮТ до суду з метою захисту порушених прав. Окрім того, за фактом вчинення Радою Блоку Юлії Тимошенко незаконних дій щодо Ігоря Рибаків депутат також подав заяву до Генпрокуратури, й наразі її розглядають слідчі ГПУ •

На підставі цього документа Ігор Рибаків вважає, що Юлія Тимошенко та Олександр Турчинов — шахраї

В Україні розпочинається бюджетна війна

Уряд та парламент займають свої позиції щодо бюджету

Євгеній ДИКИЙ
"Хрещатик"

Сьогодні Кабінет Міністрів презентує громадськості довгоочікувані зміни до бюджету. Президентський секретаріат і опозиція наголошують на недосконалому й нереалістичності запропонованих змін. Проте для Юлії Тимошенко не лишається нічого, окрім того, що перекладати відповідальність за економічні прорахунки на інших політиків.

Сьогодні в Українському домі Юлія Тимошенко представить широкому загалу зміни до Держбюджету, які було затверджено на засіданні уряду в суботу, а тепер їх має розглянути парламент. Хоча корективи головного фінансового документа Кабмін мав запропонувати ще в березні. Запіз-

нившись на чотири місяці, урядовці ухвалювали зміни до бюджету вихідного дня в екстреному порядку. Головною своєю перемогою Юлія Тимошенко назвала те, що внаслідок детінізації економіки до бюджету додатково спрямують 30,4 млрд грн. За словами пані Тимошенко, ці кошти використають на зростання економіки. Щоправда, водночас лідерка БЮТ наголосила на першочерговій потребі збільшення соціальних програм. Зокрема, на вже перевіреному методі підвищення електоральної підтримки — поверненні заощаджень вкладникам Ощадбанку. Як піднесенню економіки можуть сприяти масштабні соціальні виплати, пані Тимошенко не пояснює.

Опозиція переконана, що вдруге населення України не спокусяться на "ощадбанківський прямики". На думку міністра економіки опозиційного уряду Ірини Акімової, нова хвиля популістичних виплат від уряду може при-

звести до чергового стрибка інфляції. І це попри те, що днями Кабмін уже підвищив прогноз зростання цін на 2008 рік до 9,6 до 15,9 %. "Інфляція у травні перевищила 15 %. Тому будь-який прогноз, нижчий, ніж 20 %, на кінець року можна розглядати як нереалістичний. Осінь покаже, що політика популізму, до якої продовжує вдаватися уряд Тимошенко, не може бути ефективним засобом боротьби з інфляцією, а навпаки створює системні причини інфляційних процесів на кілька років наперед", — заявила пані Акімова. На тому, що запропонований урядом головний кошторис країни не є бюджетом розвитку, наголошують і в команді Віктора Ющенка. Керівник головної служби соціально-економічного розвитку Секретаріату Президента Роман Жуковський нарікає на те, що у проекті змін до бюджету не враховано вимог глави держави щодо спрямування додатково 1 млрд грн на стабілізацію фінансової

ситуації в НАК "Нафтогаз України", недостатнього профінансовані видатки на армію, а також не передбачено фінансування експериментальної програми "Доступне житло". Зазначені недоліки цілком можуть стати причиною того, що Віктор Ющенко не підпише зміненого бюджету. Та, схоже, уряд пані Тимошенко просто не в змозі власними силами розв'язувати фундаментальні соціально-економічні проблеми і хоче дистанціюватися від них. У такий ситуації можна або робити соціальні виплати і розкручувати інфляцію, або спрямовувати кошти на відновлення прибуткових виробництв. Так, голова правління НАК "Нафтогаз України" Олег Дубина заявив, що на базі цієї компанії має бути побудований великий бізнес. За його словами, "Нафтогаз" не повинен бути донором у цінах на газ для населення і підприємств теплокомуненерго.

Наразі в уряді немає впевненості навіть у підтриманні змі-

неного бюджету в парламенті. Народні депутати просто не хочуть брати на себе відповідальності за майбутні невдачі уряду. В цій ситуації лідерці БЮТ не залишається нічого, окрім того, що "переводити стрілки" на Верховну Раду і власну більшість. "В разі негативного голосування за зміни до бюджету для Юлії Тимошенко важливо показати, що саме парламент провалив їх. А отже, не дає можливості Кабміну боротися з економічними проблемами", — вважає політолог Вадим Карасьов. Хоча навіть такий аргумент навряд чи призупинить падіння рейтингу Юлії Тимошенко. Мабуть, відчуваючи безвихідність ситуації, лідерка БЮТ навіть назвала наступний тиждень "останнім робочим тижнем Верховної Ради". Однак, знаходячи ворогів серед депутатів помаранчевої більшості, пані Тимошенко зрештою може просто зрубати "сучок", на якому сама ж і сидить •

У Києві змагаються юні олімпійці з 13 міст-героїв

Міжнародні літні дитячі змагання відбудуться під патронатом столичної влади

Валерія ЯКОВЕНКО
"Хрещатик"

У четвер поряд із головним входом до меморіального комплексу "Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років" відбулося урочисте відкриття 29-тих дитячих олімпійських ігор. Позмагатися до Києва приїхали понад 500 юних спортсменів з України, Росії та Білорусі, які представляють 13 міст-героїв. Нинішній захід, ініціатором якого є столична держадміністрація, присвятили 65-й річниці визволення Києва. Фінішує ж дитяча олімпіада 8 липня.

Розпочалися 29-ті літні дитячі олімпійські ігри святковим парадом на головній площі меморіального комплексу "Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років". Під звуки військового духового оркестру 520 юних спортсменів із України, Росії, Білорусі пройшли урочистим маршем. До Києва вперше приїхали команди з трьох держав-переможниць у Великій Вітчизняній війні, які представляють 13 міст-героїв, зокрема Київ, Москву, Тулу,

Фото: Бориса КОПІСЕНКА

Перед юними олімпійцями виступили гімнастки з дитячо-юнацьких спортивних шкіл столиці

Мінськ, Смоленськ, Брест. Діти змагатимуться з різних видів спорту — баскетболу, футболу, тенісу, легкої атлетики, художньої гімнастики.

Перед юними спортсменами виступили учасники бойових дій, Герої Радянського Союзу. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих у

роки Другої світової війни. Після традиційного міні-салюту в небо випустили десятки різнокольорових кульок. У святковому концерті взяли участь фольклорні колективи та юні гімнасти з дитячо-юнацьких спортивних шкіл столиці.

За словами організаторів дитячих олімпійських ігор, Київ

уперше приймає такі відповідальні змагання. Вони триватимуть у столиці до 8 липня на базі Республіканського вищого училища фізичної культури та спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи Олімпійського резерву "Атлет". Саме тут відбудуться футбольні та легкоатлетичні турніри. Нинішні зма-

гання вирішили присвятити 65-річчю визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Вони відбуваються під патронатом Київської міської державної адміністрації, яка й ініціювала їх проведення в столиці. На думку організаторів, головною метою ігор є підтримання і розвиток патріотизму, співпраці між державами-побратимами.

Перед учасниками змагань виступив заступник голови Київської міської держадміністрації Віталій Журавський. Він привітав молодих спортсменів і ветеранів. "Змагання тривають з 2002-го, — зазначив він. — У попередні роки вони відбувалися в Москві, але цього разу столична влада запропонувала організувати їх в нашому місті". За його словами, порадились із ветеранами, наступного року вирішили провести дитячі олімпійські ігри в Одесі, а згодом в інших містах-героях, розташованих на території України, Білорусі та Росії.

Усі учасники змагань із перших хвилин були налаштовані на перемогу. "Це перша в моєму житті олімпіада, — розповів гравець московської футбольної команди Максим Савшенський. — Сподіваюся, наша команда буде серед лідерів". Він додав, що, окрім змагань, учасники мають прекрасну нагоду поспілкуватися із суперниками з інших міст, ознайомитися з визначними пам'ятками Києва ●

На місці гибелі Аскольда зведуть капличку

Минулого тижня в Гідропарку вшанували загиблого 1126 років тому святого князя

Ігор СВАЧІЙ
"Хрещатик"

У п'ятницю жителі столиці вшанували пам'ять київського князя Аскольда. 4 липня 882 року його було вбито на території нинішнього Гідропарку. Сьогодні це місце відвідують лише ті, хто добре знає історію і те, що Аскольд — перший християнин і святий Київської Русі. На місці його смерті уже 10 років стоїть хрест. У майбутньому тут хочуть побудувати каплицю.

На літній період для багатьох киян Гідропарк стає справжнім центром відпочинку. Щодня тисячі людей приїждять сюди позасмагати на пляжі, покататися на атракціонах. І мало хто здогадується, що зовсім поруч розташована одна з найбільших святинь України. Серед причин того — і те, що це місце майже приховане від стороннього ока. Перейшовши Венеціанський міст, за метрів 400 натрапляєш на невелику галявину серед кущів. У її центрі стоїть дерев'яний хрест. Тут 4 липня 882 року було вбито київського князя Аскольда — одного з найвеличніших тогочасних правителів і першого українського святого.

Як розповідають історики, період правління Аскольда став часом розквіту Київської Русі. Щоб захистити інтереси київських купців, Аскольд із найбільшим на той час флотом у Європі двічі йшов на Ві-

зантію. Імператор вирішив здатися і запросив Аскольда для перемовин у храм. "У соборі Аскольд раптом осліп. Йому сказали, що зір повернеться, якщо він прийме хрещення. Так і сталося", — розповів голова Товариства святого Аскольда Павло Жук. Повернувшись до Києва, князь почав зводити церкви й навіртати до нової віри інших людей. Аскольд поширював християнство на Русі, доки 882 року його підступно вбив Олег. Через плутанину в історії сьогодні небагато українців знають про свого першого християнина. Однак у 2000 році князя Аскольда канонізували, і він став першим святим України.

У п'ятницю на роковини загибелі київського правителя зібралося кілька десятків людей. Вшанувати князя та послухати святу літургію прийшли козаки реєстрового козацтва, члени Товариства святого Аскольда, депутати Київської обласної ради

На місці загибелі князя Аскольда в Гідропарку відслужили святу літургію

і просто свідомі городяни. Богослужіння на цьому місці проводять уже 10 років, відколи в 1998-му встановили хрест. Люди хочуть побудувати тут невелику каплицю, а поки що шукають спонсора. "Потрібно Арсенальну площу, на якій колись

стояв палац князя, перейменувати на Аскольдову. Гармату подарувати Комуністичній партії, а замість неї поставити пам'ятник київському правителю. Він гідний, щоб про нього пам'ятали", — вважає краєзнавець Павлина Кириленко ●

Вдалий баланс між сюжетом та партитурою

В Оперній студії консерваторії показали прем'єру “Алеко” Сергія Рахманінова

Олександра БОРИСОВА
спеціально для “Хрещатика”

Криваву пушкінську історію з життя циган Сергій Рахманінов представив у оперному жанрі як свою дипломну роботу. Одноактна опера була написана дев'ятнадцятирічним автором за сімнадцять днів. Першою постановкою “Алеко” у Києві 18 жовтня 1893 року диригував сам композитор. Це була історична подія, адже знаний піаніст та композитор уперше виступив у диригентському амплуа.

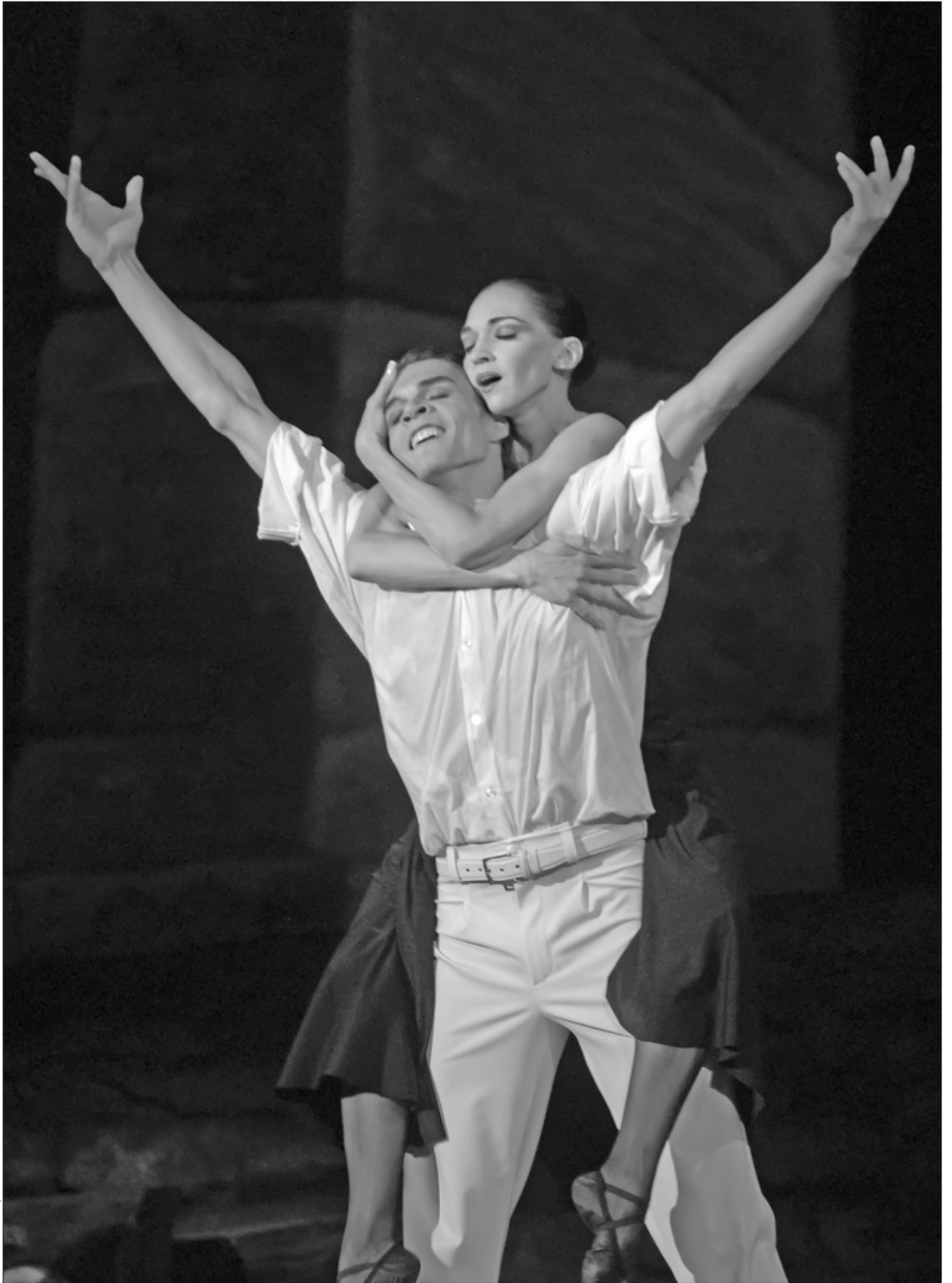
Останнім часом оперний жанр у столиці активно поширюється на альтернативні сценічні майданчики. Консервативна політика Національної опери, як не дивно, створює благодатний ґрунт для успіху та резонансу свіжих проєктів поза її стінами. Чого варті, скажімо, абонемент “Велич опери” Національної філармонії. Скромну лепту у цей процес вносить і Оперна студія консерваторії. Специфіка цієї сцени пов'язана з багатьма факторами. Показово те, що тут грає в основному молодь, яка стабільно забезпечує, сказати б, творче бродіння в колективі. В результаті як мінімум два спектаклі упродовж сезону показують зрілий, конкурентоздатний художній продукт.

Недавня прем'єра “Алеко” одна з таких. Насамперед, рахманіновському шедеврові пощастило з постановниками. Як говорив Борис Покровський, метр та незаперечний авторитет оперної режисури, справжній музичний спектакль потребує ідеального взаєморозуміння між диригентом та режисером. У київській прем'єрі “Алеко” із цими двома ролями блискуче справилась одна людина, Вікторія Рацок (обидві спеціальності є її професійним надбанням).

Якщо згадати протистояння драми і музики, то спектакль Вікторії Рацок — це, безумовно, музика. Сце-

нічна дія тут існує настільки, наскільки вона повинна сприяти найповнішому розкриттю та звучанню партитури опери. Характерність спектаклю в тому, що оперна умовність тут присутня у своєму найкращому прояві. Акторська гра не претендує на методу Станіславського, але режисер розставив ефективні акценти, котрі стають певним допінгом для сценічного ряду: кривава пляма на білій сорочці Алеко перекриває всю тьмяність сценічних декорацій, любовно-еротичні обійми Земфіри з молодим циганом ледь не виходять за рамки умовності, ревіння зраженого Алеко за експресією дає фору його ж кривавій плямі. Все ж пристрасті та драма ревностів не виходять із берегів. Інакшими словами, баланс між сюжетом та партитурою Вікторією Рацок був знайдений.

Акторський кастинг для постановки “Алеко” досить вдалий. Олена Токар у ролі Земфіри справді не боїться ні ножа, ні вогню. Для студентки другого курсу таке виконання — це безумовний успіх. Кожен звук в її партії наповнений якщо не кокетством, то пристрастю чи презирством. Хоча молода артистка має й акторський хист. Образ Земфіри створювався, перш за все, завдяки її вокальній обдарованості. Досить незвичним видався Алеко (Ігор Євдокименко). Можливо, в його образі дещо не вистачало “сивини”, зрілості героя, адже ця проблема є однією з основних, враховуючи, що суперник Алеко — безіменний молодий циган. Проте Євдокименко так натурально ридав, що стало страшно за артистку Токар, котру Алеко-Євдокименко за сюжетом мав зарізати. Ця ж участь очікувала й коханця Земфіри, молодого цигана. Його співав Дмитро Фошанка, справедливо орієнтуючись на типовий образ ліричного героя. Роман Смоляр у ролі старого цигана та Олена Зінченко (стара циганка) органічно вписали в любовний трикутник своїх героїв другого плану. Хор до його честі був не суцільною нерухомою масою, а помітно старався наблизитися до такої маси, про яку кажуть: “цигани як цигани” ●

Олена Токар у ролі Земфіри справді не боїться ні ножа, ні вогню

Віршовані речовини

Поезія Олега Романенка — це крик людини, якій болить

Світлана БОГДАН
спеціально для “Хрещатика”

Читачеві, який цікавиться сучасною українською поезією, ім'я Олега Романенка відоме за двома книжками, які свого часу вивели автора у мейнстрім молодого літпроцесу: “Абстиненція” (Львів, 2003) та “Злочин Ікара” (Київ, 2004). Цього року поет надрукував у видавництві “Факт” ще одну — найсоліднішу за оформленням збірку під назвою “Речовини”.

Книжка містить як старі, так і нові, ще не друковані тексти. Проте і в останніх поет лишається вірним собі, зберігаючи особливі ознаки своєї поетики, які вирізняють його з-поміж десятків і (чого там?) сотень молодих авторів, що не гребують віршовими вправами.

Якщо навчений за Роланом

Бартом молодий митець наслідує принцип “смерті автора”, боячись вжити у своїх демонстративно відсторонених верлібрах слово “я” та виявити бодай якісь ознаки живої емоції, то Олег Романенко, навпаки: він — автор, який самоутверджується (часом навіть агресивно й епатжно) у своєму бутті, докорін-

но переживаючи реальність і відгукуючись на неї всім своїм еством. Авторське “я” у книжці часом видається гіперболізованим, а його сентенції — амбітними: автор начебто намагається дорівнятися до самого Господа (“вір у мене, як у Бога”), а свою чернетку прирівняти до Святого Письма.

Проте таке враження поверхове. Адже поруч із усвідомленням своєї богорівної величі ліричне “я” стверджує й власну нищість (“Я метушня метушень”; “Ти усвідомиш бруд і злидні. Ти порось”; “Присягаюся, мій дуче, я б стріляв таких, як я”).

Деякі тексти Романенка нагадують сповіді садиста (найкологічнішим прикладом є “Поема у віршах”). Однак після уважнішого прочитання збірки читач знову спіймає себе на поверхо-

вості мимовільних вражень. Насправді за начебто агресивними і мізантропічними рядками ховається загострена чутливість до чужого болю, щире переживання душі, яка закликає: “Не бийте дітей”, знає, що “так сумно вбивати метеликів”, і плаче від того, “що хтось штрикає її образ і подобу десь в іншій півкулі Всесвіту”. Олег Романенко не боїться бути звинуваченим у романтичності настроїв — і саме цим стає цікавим читачеві.

Не боїться поет і ламати установлені мовні правила: його вільне поводження з мовою балансує на межі з безграмотністю. Певно, якийсь лінгвіст після прочитання першого ж тексту обурився б. Але ми знаємо, що Олег Романенко — філолог за освітою. Тож його своєрідні мовні “неправильності” (“корівка бо-

жача”, “ні тіні людин”, “кільми магічними”, “тільки не затуж”) є органічним вербальним вираженням отієї авторської цілісності, яка вважає за можливе не підкорятися мові, а навпаки, підпорядковувати її собі.

До експериментів поет вдається і в царині ритму (тексти “Не буду думати про майбутнє...”, “Шановне наукове товариство!” тощо)

Поезія Романенка — неспокоїна, невротична, незатишна, незручна. Це крик людини, якій болить. Адже коли кричиш, не думаєш про те, чи є правильною синтаксична будова твого речення і граматичні форми слів у ньому. Твоя єдина мета — бути почутим. Для Романенка — це ще й дістатися до самого дна душі і її глибинних речовин, з яких зроблено кожного з нас ●

Ірина Журавська опікується дітьми із столичного притулку

У розважально-торговому центрі “Аладдін”
Міс Україна-2008 каталася з підлітками
на ковзанах

Фото Павла ПАЦЕНКА

У Міс України-2008 Ірини Журавської склалися теплі товариські стосунки з вихованцями Київського міського притулку

Валерія ЯКОВЕНКО
“Хрещатик”

У п'ятницю в торговельному центрі “Аладдін” Міс Україна-2008 Ірина Журавська зустрілася з вихованцями Київського міського сиротинця. Разом із дітьми вона каталася на ковзанах. Згодом, випробувавши штучне покриття катка, дітлахи “завойовували” вершини на тренувальній скелі для альпіністів. Наступного разу Міс Україна-2008 пообіцяла повести підлітків до одного зі столичних кінотеатрів.

Не всім випадає щаслива нагода зблизька побачити справжню Міс України, а тим паче поспілкуватися з нею. А ось вихованці Київського міського притулку минулої п'ятниці навіть покаталися на ковзанах із переможницею конкурсу Міс Україна-2008 Іриною Журавською. Мало хто із запрошених малюків до цього мав нагоду проїхатися на ковзанці влітку, тим паче в такому престижно-

му місці як торговельний центр “Аладдін”. Враховуючи, що такі зустрічі відбуваються вже не вперше, Ірина Журавська знає особисто майже кожную дитину з цього притулку.

У призначений час красуня вже чекала на маленьких гостей. Підлітки швидко заповнили роздягальню і почали обирати підходящі ковзани, дівчата — білі, хлопці — чорні. А за кілька хвилин гамірлива юрба вже “літала” на ковзанці. “Я не вперше зустрічаюся з малечою, часто приїжджаю до них у сиротинець і тому встигла їх усіх полюбити”, — поділилася враженнями Ірина Журавська.

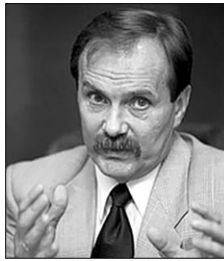
На зустріч цього дня прийшло двадцятьтеро вихованців із реабілітаційної групи, яку відкрили торік у жовтні. “Це діти із дев'яною поведінкою, яких знайшли на вулиці. І тепер протягом дев'яти місяців вони проходять реабілітацію в нашому притулку, — розповіла завідувача сиротинця Ірина Дуванська. — Згодом плануємо по-

вернути їх до родин або влаштуємо у нові сім'ї”. Вона додала, що для підлітків щотижня організовують культурну програму.

Попри всі труднощі і негаразди у житті, діти все одно виглядали життєрадісними та веселими. Вихователька ледь устигала за всіма наглядати. “Минулого разу ми каталися на катку, що в Академістечку, там лід краший, бо справжній, а не штучний. Але все одно всім добре і весело”, — розповіла чорношкіра Ася. Вона додала, що, окрім Ірини Журавської, до них часто приїждять із концертами зірки естради та телебачення, зокрема: Марічка Бурмака, Dj Light, Quest Pistols.

Утім, штучний каток не дуже розчарував дітлахів, через півгодини вони вже перебралися на штучну скалу для альпіністів, де хлопці по черзі намагалися досягти її вершини. Ірина Журавська пообіцяла, що наступного разу збирається повести дітей до одного із столичних кінотеатрів ●

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Сьогодні народний депутат
від блоку НУ – НС
Іван ЗАЄЦЬ
святкує 56-річчя

З нагоди дня народження свої вітання шле народний депутат від Партії регіонів **Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО**:

Я побажаю Іванові Олександровичу завжди знаходити компроміси та консенсуси як зі своїми товаришами, так і опонентами. А також зичу пану Івану досягнути бажаного – здобуття національного суверенітету, єднання України та її процвітання!

КИЇВ

**Вівторок
Середа
Четвер**

23:10

ВЕЧІРНЯ КАВА

*з Дмитром
Джангіровим*

Ігор Пупков

НОВИНИ

Допоможи своєму місту!

ТЕРМІНОВО!!!
**Служба допомоги Мера
киянам**
«Call центр»
**запрошує на роботу молодих,
ініціативних і талановитих
фахівців**

МИ ГАРАНТУЄМО:

- можливість кар'єрного росту до рівня керівника відділу або управління в Київській міській державній адміністрації
- гнучкий графік роботи
- гідну оплату праці

Подробиці на сайті ktmv.gov.ua або за телефоном (044) 051

НОВИНИ

щодня

7:00	8:00	9:00	12:00
15:00	17:00	20:00	23:00

КИЇВ

ГЕРОЙ КИЄВА

Капітан дніпровського плавання

Віктор Лукашевич 46 років водить пасажирські судна на Дніпрі

Ольга ЗАЙЦЕВА
"Хрещатик"

Учора столиця відзначала День Дніпра. У капітана Віктора Лукашевича, який майже півстоліття провів за штурвалом київських суден, і у свято — будень. І не лише вчора: рік у рік, день у день капітан курсує вздовж усієї акваторії Дніпра. А домівкою називає свій теплохід "Москвич-1", який кермує вже 20 років.

Майже півстоліття, а якщо бути точним, то 47-й рік, Віктор Лукашевич борознить дніпровські простори. Чотири десятки з них він є капітаном суден Київського річкового порту. Нині в його розпорядженні теплохід "Москвич-1", який отримав 20 років тому. А до цього багато суден поміняв: "Говерла", "Крим", "Бойченко".

"У судноплаванні я з 14 років, — розповів "Хрещатику" капітан. — Після семи класів школи вступив до столичного річкового технікуму. Закінчивши навчання, одразу пішов працювати у Київський річковий порт".

Починав із транзиту на вантажних теплоходах. На пасажирських суднах уже 41 рік трудиться. За часів Союзу ходив у пасажирські рейси. В 1986-му побував і в Чорнобилі. "Там була специфічна служба", — пригадує пан Лукашевич.

Нині "Москвич-1" працює на спецзамовлення. Найбільше доводиться курсувати від Києва до Херсона. "Перевозимо від глави держави до звичайних людей", — розповідає капітан. Плавав і з колишнім президентом України Леонідом Кравчуком. А втім, для нього не має значення, кого саме везе: всі, хто ступив на судно, — його пасажирі. І пояснює:

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

Капітан Віктор Лукашевич більшу частину життя провів на воді

"Адже доводиться відповідати за кожного, кого взяв на борт".

За словами пана Лукашевича, тривалість поїздки "Москвича-1" залежить від замовника: можна й на годину вийти, а можна й на кілька діб. Нещодавно подорожували 10 днів — до Херсона й назад. Сам капітан тут же, на судні, й живе, адже працює з командою цілий рік. "Москвич-1" — єдиний у порту пасажирський теплохід льодового класу. Тож ходять по Дніпру і взимку.

"Тут моя друга домівка, точніше, перша, — сміється Віктор Лукашевич. — Інколи ніколи по свіжу газету на берег зійти. За уставом, я взагалі не маю права залишати судно, адже повинен забезпечувати його життєдіяльність".

А втім, удома, каже, його розуміють: куди подінешся — флот є флот. Батьковими стопами пішли й діти. Нині з капітаном Лукашевичем на борту теплохода працюють його син та дочка ●

Капітаном якого корабля ви хотіли б бути?

Павло ГУДІМОВ, музикант:

— У моєму житті досвід плавання на кораблі був лише раз. Тоді ми разом з другом Андрієм Алферовим ходили на двомісній яхті під парусом на неглибокому лимані. Було не страшно, навпаки кумедно: під час повного штилю ми дійшли до середини лиману, і назад довелося просто вигрібати. Нині я біля керма цілого культурного холдингу «Гудімов проект», під час плавання якого буває і вітер, і штиль. Головне для капітана — вірити у те, що робиш, і не бути пацюком, що тікає з корабля. А також розуміти, куди плывеш. Я хочу приплисти в культурну розвинену країну України.

Сніжана ЄГОРОВА, телеведуча:

— Переважно плавала лише на прогулянкових катерах. Насправді воліла б бути або пасажиром вір-кла-

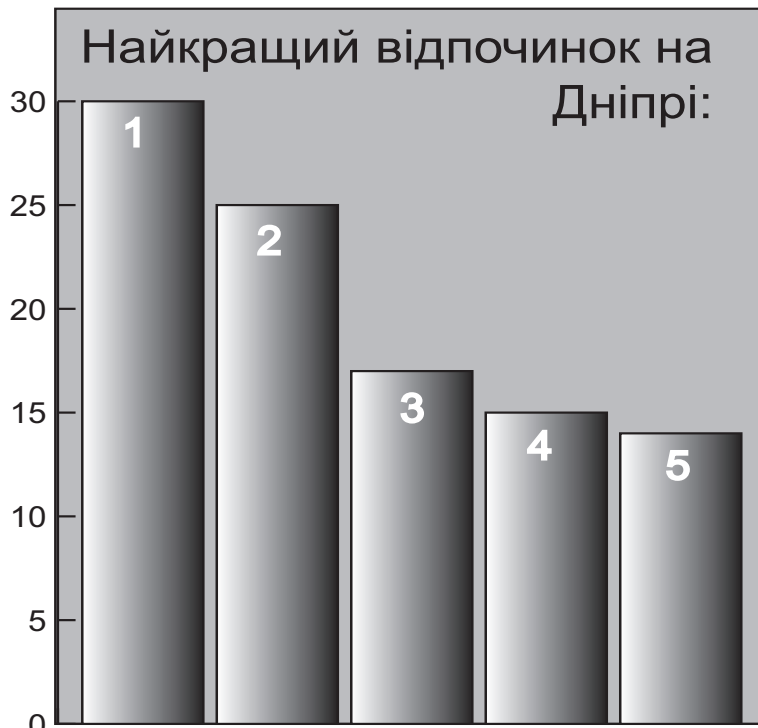
су, або капітаном морської яхти чи парусної регати. Як водний знак, люблю воду та близьке з нею спілкування. Для капітана ж, на мою думку, важливо насамперед нордичний характер, рішучість, витримка та сміливість. Вода вимагає з одного боку стихійного, а з іншого — продуманого підходу.

Василь ПРИСЯЖНЮК, начальник головного управління містобудівництва, архітектури та дизайну міського середовища КМДА:

— Взагалі хотів би бути не капітаном, а моряком. Вмію плавати на човні-плоскодонці, було це років п'ятдесят тому. Керував би парусником, це найцікавіший для мене водний вид транспорту. Основне для капітана, як і для будь-якого керманіча, — знати власну справу та напрямок, куди вести корабель.

Кияни люблять річні кораблики

Результати телефонного опитування громадян

1. Кататися на кораблі для прогулянок - 30%
2. Ходити на пляж - 25%
3. Ловити рибу у човні - 17%
4. Сидіти в кафе над Дніпром - 15%
5. Кататися на водних атракціонах - 14%

Найкращий відпочинок на Дніпрі:

Андрій ДОМАНСЬКИЙ, телеведучий:

— Правильно! Краще не в Дніпрі, тому що вода залишає бажати кращого, і не під товщею води, а на Дніпрі, використовуючи чудові засоби! Можна запливати туди, куди не долітає птах, за визначенням Гоголя, пустувати, танцювати, ловити рибу — золоту, щоб виконувала бажання!.. Можна дивитися в воду і бачити себе красивого, кидати камінці... Я одесит, там є філіал Дніпра — Чорне море, де лунає постійно: не запливати за буйки, буйки штовхаємо перед собою!..

Світлана СОРОКІНА, дизайнер капелюшків:

— Це дуже індивідуально! Молоді люди не можуть сидіти на одному місці і засмагати. Я сама люблю рух, подорожі, отримувати нову інформацію, оглядати історичні місця, дивовижні ландшафти... Якщо ж людина дуже стомилася на роботі, не відпочивала довго (в мене теж

були такі періоди в житті), вона як медуза — харась на пляж і лежить. У кожної людини, звісно, свої життєві періоди. Моя дача знаходиться на воді, на Десні. Там є сад, за яким доглядаю, поливаю його. Моє хобі — ландшафтний дизайн, тому й експериментую в саду. Влітку це справжній рай, в якому і проводжу свій вільний час. На мою думку, краще відпочивати у наших широтах, не потрібно їхати з країни. Сферу відпочинку і туризму у країні саме розвивають!

Вадим ГЛАДЧУК, голова ВО "Молодь — надія України":

— Я люблю відпочивати, виїжджаючи на природу, на будь-яку річку, не лише Дніпро. Найкраще, на мою думку, посидіти біля води, пограти у волейбол, посмажити шашлики. Ми також розмовляємо на різні політичні теми, обговорюємо останні події з друзями, зокрема й журналістами. Але, звісно, кожний відпочиває по-своєму!

ПОГОДА

В Україні хмарно з проясненнями. Переважно без опадів. Вітер південний, південно-західний, північно-західний, 1—3 м/с. Температура вдень +23...+28°C, вночі +15...+19°C; на узбережжі Криму до +28°C; на Одещині та в Криму місцями +26...+28°C; на сході країни +23...+25°C, вночі +17...+19°C; у західних областях місцями +23...+28°C, вночі +15...+18°C.

На Київщині переважно без опадів. Вітер північно-західний, південно-західний, 1—3 м/с. Температура вдень +25...+27°C, вночі +15...+18°C ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Зав. відділом «Органи влади та політика» — В'ячеслав Чечило

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

— виходить у понеділок, вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (P) друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: ВАТ "Видавництво "Київська правда"

Загальний наклад 131855
Замовлення 1805